

[P. C. Petersen.]
 gernes Virksomhed, at de i højeste Grad bygger deres Virksomhed op paa et Tillidsforhold mellem Medlemmerne og Bestyrelsen, for hvis dette Tillidsforhold ikke er til Stede, er det ganske umuligt at lede og bestyre en Driftslaane forening forsvarligt.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget, som det foreligger, til velvillig og hurtig Behandling i det høje Ting.

Frøkjær: Dette Forslag til Lov om Begunstigelser for Driftslaane foreninger for mindre Jordbrugere er jo egentlig kun et Ændringsforslag til Loven om Driftslaane foreninger af 18. Marts 1925. Den højtæredede Landbrugsminister har jo gennemgaaet de Ændringer, der er foreslaaet til Loven, og da jeg kan tiltræde disse, kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Jeppesen (Drusebjerg): De Ændringer til den bestaaende Lov, som er foreslaaet paa Foranledning af De samvirkende danske Husmandsforeninger, er det mig en Glæde at anbefale. Den Udvidelse, der her er foreslaaet, og som bl. a. gaar ud paa, at Staten tager Halvdelen af Tabet, uanset om Driftslaane foreningen har opsparret Reservefond eller ej, er et ret stort Fremskridt, thi som det er nu, kan det komme til at se ud, som om man vil straffe de Driftslaane foreninger, som har opsparret Reservefondens, og det er jo ikke Lovgivningsmagtens Formaal. Ogsaa Udvidelsen af Udlaanskaptalens Størrelse fra 80 til 100 pCt. maa jeg betragte som et Fremskridt. Endelig tror jeg, at Driftslaane foreningernes Ledelser med stor Tilfredshed vil se hen til, at der kan ydes et Tilskud til deres Administrationsudgifter.

Alt i alt kan jeg ligesom tidligere Talere anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg takker de ærede Ordførere for deres Tilslutning til Lovforslaget.

Det ærede 5te Medlem for 4de Kred (P. C. Petersen) mente ikke at kunne rose det Tilsyn, der hidtil har været ført, idet han fandt, at det nærmest havde været af afventende Art. Ja, det kan godt være, det ærede Medlem har Ret heri, men senere talte det ærede Medlem jo om, at man ikke maatte bryde Tillidsforholdet og sætte Hr. Kontorius i Virksomhed, og saa

maa jeg sige, at jeg tror nu alligevel, at der maa en Slags Kontorius til her. Naar der af Statskassen kan anvendes 10 Mill. Kr. til Udlaan, og den enkelte Forening, som udelukkende bestaar af Husmænd, kan udlaane i ret smaa Beløb en Sum paa 100 000 eller 150 000 Kr., saa er det nu alligevel ikke noget, man kan have i Hovedet alt sammen, saa maa der en Kontorius til for at skrive det op. Og hvis der er Orden i Sagerne, er det nu ikke saa stort et Arbejde at sende de Indberetninger ind, som Landbrugsministeriet nødvendigvis maa have. Jeg siger dette, fordi jeg for en Tid siden — ja, det er maaske snart et Aars Tid siden — havde den Forhøjelse at være indbudt til et Møde, som Driftslaane foreningerne holdt, og da jeg sad og hørte paa Talerne, fik jeg det Indtryk, at selv om det ikke er Hr. Kontorius, der skal i Gang her, skal der nu alligevel være Orden i disse Ting, for ellers kan det godt gaa saaledes, at det ikke blot bliver ubehageligt for Staten, men ogsaa for de paagældende Foreninger selv.

Det ærede Medlem sagde endvidere, at hver Gang der var en Konkurs, gik Domstolsafgørelsen Foreningen imod. Det er heller ikke noget godt Forhold, thi det er Driftslaane foreningerne, som ejer de indkøbte Driftsmidler, indtil Laanene er betalt, og den Side af Sagen skal de ifølge deres Vedtægter sørge for er i Orden. Det er naturligvis et stort Administrationsarbejde, men det viser sig jo, at naar disse Ting ikke er i Orden, gaar de indkøbte Driftsmidler, enten det nu er en Kø eller en Radrenser, ind i Pantet i Tilfælde af Konkurs, og saa mister Driftslaane foreningen alt. Se, den Slags Ting skal der være Orden i, og det er jeg ikke helt sikker paa der er. Derfor maa jeg sige, at selv om vi ikke fra Landbrugsministeriets Side vil drive Juristeri eller være spidsfindige overfor Driftslaane foreningerne, saaledes som det ærede Medlem sagde, er der dog her Tale om en saa stor Laanevirksomhed af en egenartet Beskaffenhed, at der maa Orden til, ikke blot for Statens Skyld, men navnlig for de Husmænds Skyld, som med deres Garanti gaar ind i Driftslaane foreningerne. Det kan sikkert ingen indvende noget imod, og det er det, som jeg i godt Samarbejde med Husmandsforeningerne vil søge etableret i Fremtiden, for jeg tror nok, jeg maa give det ærede Medlem Ret i, at hidtil har vi vist været lidt afventende overfor Udviklingen i Driftslaane foreningerne. Men altsaa, af Hensyn